

[Rager.]

dingerne meget hurtigere, end de gjorde under den politiske Udvikling for en Menne-skealder siden.

Dernæst beklagede det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at Valutacentralens Fri- liste var blevet saa indknebet. Det er ganske udmærket at høre dette beklaget af det ærede Medlem, der i Fjor ved Valuta- lovens Behandling stillede et Forslag, som, som det blev paavist af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, mere end noget andet vilde afskaffe Friheden. En Erkendelse af, at dette er rigtigt, viste jo det ærede Med- lems Parti ved i Aar at kassere ham som Ordfører og udnævne det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen til at overtage Fallit- boet; saa det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup skulde tale meget sagte paa disse Punkter.

Ja, dermed har jeg vist imødegaaet det meste af det, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fandt Anledning til at frem- føre her i Dag. Jeg vil gerne sige, at vi fra vor Side staar paa det Standpunkt, at Staten skal have de Indtægter, som er nødvendige for Balancen, og hertil tilsiger vi Finansministeren vor Støtte. Dette maa være det principielle Standpunkt over for disse Lovforslag. Hvis det under en Ud- valgsbehandling viser sig, at Finansmini- steren kan nøjes med færre Midler, vil vi naturligvis hilse det med Glæde; men det maa være Finansministeren, der selv siger, at han kan det. Derefter kommer saa Spørgsmaalet, paa hvilke Punkter der da skal indføres Ændringer, og det maa blive et Spørgsmaal, vi forhandler i Udvalget, idet det for os naturligvis altid vil være Opgaven at fjerne de Sæts, der efter vort Skøn i særlig Grad vender det, vi kalder den tunge Ende, nedad. Det vil vi i første Række interessere os for, hvis det skulde være muligt at opnaa Bespareser. Jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig Behand- ling i Udvalget.

Valdemar Thomsen: Det er jo store Beløb, man her ønsker at tage gennem en indirekte Skat, og vi fra vor Side vil for- beholde os til anden Behandling at stille Ændringsforslag. Vi er naturligvis klar over, at løbende Udgifter maa dækkes gennem løbende Indtægter, men vi er absolutte Mod- standere af en saa kolossal Fordyrelse af almindelige Forbrugsartikler, som der her er Tale om. Enkelte Virksomheder opnaar gennem disse Love en Beskyttelse, som maa siges at være fuldstændig urimelig — i saa Henseende er Gummistøvler, Flasker

og Sylteglas o. lign. talende Eksempler. Vi vil foretrække direkte Skatter fremfor en Fordyrelse som den, der her er Tale om, og vi vil foretrække, at Benzinafgifterne bliver overført til Kommunerne til Afhol- delse af de almindelige Vejjudgifter.

Gregersen: Disse Told- og Afgifts- bestemmelser, som nu for 5te—6te Gang skal til Behandling her i Tinget, angives stadig at være midlertidige. Ja, alt i denne Ver- den er jo midlertidigt, der er ikke noget, der varer evigt, heller ikke Toldforhøjelser, selv om de er sejlivede. Jeg synes, at denne Midlertidighed er ganske godt karakteri- seret af det ærede Medlem Hr. Rager, som i Fjor ved første Behandling af det samme Lovforslag udtalte: Vi bør stadig fastholde denne Midlertidighed. — Vi bør stadig fastholde denne Midlertidighed! og dette, at man nu i Aar foreslaar Lovene forlænget for to Aar, bekræfter jo ogsaa til fulde, at det er Regeringspartiernes Ønske stadig at fastholde den. Disse Told- og Afgifts- bestemmelser er jo i sin Tid kommet ind som Dækningsregler for Love, der er ved- taget for at yde Hjælp bl. a. til det nød- stedte Landbrug. Der var Laan til Land- bruget, og der var Nedsættelse af Ejendoms- skatter og flere andre Ting. Formaalene er faldet bort, men Dækningsbestemmelserne er blevet staaende. Man finder jo egentlig, det er noget underligt, at en demokratisk Regering har valgt den Fremgangsmaade, som den har. Der var to Sæt af midlertidige Skattebestemmelser; selv om de indirekte var de overvejende i praktisk talt alle Krise- forligene, var der to Sæt, Skatter paa For- mue og Indkomst og indirekte Skatter, men denne demokratiske Regering lod de midler- tidige Skatter paa Formue og Indkomst falde bort, men den fastholder stadig væk de indirekte Skatter til et Beløb, der er lige saa stort hvert Aar som det Beløb, Land- bruget fik udbetalt en Gang for alle som Laan.

Jeg synes, at det maa understreges, at vi her i Tinget har tre Partier, som holder paa Skatteprincippet: Skat efter Evne! og som ogsaa, naar de gik ud og forsvarede Kriseforligene, sagde, at netop i en Tid som denne skal de, der har Pengene, betale. Men det var jo slet ikke det, man havde gjort. Det ene Kriseforlig blev vedtaget saadan, at af 37 Mill. Kr. faldt de 32 Mill. Kr. paa indirekte Skatter og kun 5 Mill. Kr. paa dem, som havde Evnen til at betale. Det synes jeg, at vi har Ret til at bebrejde de tre Partier her i Salen, som har Flertal, og som foretrækker de direkte Skatter for